

[Lone Dybkjær]

grund for ministerens redegørelse i form af de mange rapporter.

Nu er det jo sådan, at ministerens redegørelse i det væsentlige drejer sig om de mere organisatoriske spørgsmål. Det er selvfølgelig interessant nok, og jeg er også godt klar over, at det er det, vi skal snakke om her i dag. Men det, der rent faktisk vil påvirke den enkelte forbruger, er slet ikke spørgsmålet om organisation – kun hvis vi formåede at lave endnu et postvæsen, så ville det nok. Men hvis vi ikke gør det – jeg ønsker i øvrigt ikke at diskutere postvæsenet – så må jeg nok sige, at det er hele den almindelige tekniske udvikling, hvad også fru Margrete Auken var inde på, der rent faktisk vil komme til at præge den enkelte forbruger. Det skal jeg vende tilbage til i slutningen af mit indlæg.

Jeg er enig med ministeren i hans syn på den overordnede målsætning, nemlig at televæsenet skal fungere, men det kræver, at det har en vis ro til planlægning. Det tror jeg også andre væsener godt kunne ønske sig, og jeg kunne ønske mig, at det blev bredt ud over den offentlige virksomhed i det hele taget. Det kan være en appel både til regeringen og til os selv for den sags skyld. Jeg synes ikke altid, at vi skaber de mest ideelle betingelser for, at vore offentlige virksomheder kan komme til at fungere.

Jeg vil i øvrigt ikke deltage i den almindelige forundring over, at tingene faktisk fungerer. Det er, ligesom om man siger: det er dog pragtfuldt, her har vi et væsen, der fungerer! Det synes jeg er helt naturligt, det bør man vel egentlig ikke være så forundret over. Det kan godt være, man i disse tider skal vise lidt taknemmelighed. Der er måske også en særlig baggrund for, at man fremhæver det, men generelt set må vi sige, at når vi etablerer en sådan offentlig virksomhed og ikke giver den alt for urimelige arbejdsvilkår, så må vi da naturligvis også forvente, at den faktisk fungerer.

Så er der hele spørgsmålet om omstruktureringen, og jeg vil godt med det samme melde mig blandt dem, der siger, at det er en lykkelig ting, at ministeren ikke har fundet på at lave den store omstrukturering. Det havde måske godt nok givet debatten i dag lidt mere liv, men det er ikke sikkert, at det havde ført til noget særlig godt resultat.

Der er to hovedgrunde til det: det personalemæssige, som også er nævnt, og navnlig det med de store systemer. Fru Margrete Auken var inde på, at vi lader, som om Jydsk Telefon og KTAS og de andre er sådan nogle små væsener, og jeg er enig med fru Margrete Auken i, at det er de ikke. På den anden side synes jeg, at man ret hurtigt ved at lægge dem sammen kan få en ganske forkludret situation. Jeg er derfor enig med ministeren i, at det er fornuftigt, at man ikke sammenlægger blot for sammenlægningens skyld.

Så er der spørgsmålet om, hvad man i øvrigt kan gøre. Vi skal ikke have noget enhedsvæsen, men efter min opfattelse behøver det ikke betyde, at man slet ikke rører ved det eller bare etablerer statens teleråd, således som ministeren er inde på det. Jeg synes faktisk, at man bør overveje, om det ikke er fornuftigt – ikke nødvendigvis i dag, men så i de overvejelser, der skal foregå i de kommende år – at adskille post- og televæsenet. Det er klart, at det vil indebære en række økonomiske foranstaltninger, fordi televæsenet i dag bærer en hel del af postvæsenets udgifter, men de ting hører i dag faktisk ikke sammen på samme måde, som de gjorde, om man så må sige, i gamle dage. Det vil være, tror jeg, meget naturligt at adskille dem, sådan at man får postvæsenet til at køre alene og televæsenet til at køre på en anden facon, og jeg mener, at det vil være ønskeligt, hvis man opnår en så høj grad af selvstændighed som muligt.

Det er ikke vores opfattelse, at det betyder, at der skal sidde et departement, der skal bestemme alting. Det indebærer ikke – det synes man har været konklusionen af det her – at televæsenet skal lægges sammen med nogle af de andre væsener. Det synes jeg ikke er en nødvendig konklusion. Man kunne udmærket køre det selvstændigt. Jeg synes også, at man udmærket kunne køre det selvstændigt i den nuværende regie og så løbende vurdere tingene, men sådan, at man i hvert fald mandskabsmæssigt, ledelsesmæssigt fik disse ting adskilt, måske på vej til noget andet.

Jeg synes også, det vil være naturligt, at man flytter telefonvæsenet på Møn og i Sønderjylland. Der er ikke nogen synderlig logik i, at det skal høre under det nuværende televæsen, og jeg kan ikke se andet, end at det